

USNESENÍ

Obvodní soud pro Prahu 1 rozhodl soudkyní Mgr. Renatou Tojnerovou ve věci

oprávněné: **XENEX, s.r.o.**

zahraniční osoba registrovaná pod č. 36416291
sídlem Pri Rajčianke 8913/25, 010 01 Žilina, Slovenská republika
zastoupená advokátem JUDr. Pavlem Poliakem
sídlem Pribinova 10, 811 09 Bratislava, Slovenská republika

proti

povinné: **Monarflex s.r.o.**

zahraniční osoba registrovaná pod č. 35953411
sídlem Továrenská 1, 943 03 Štúrovo, Slovenská republika, zast. JUDr.
Robertem Pelikánem, Ph.D., advokátem, se sídlem Pernerova 694/42, 186 00
Praha 8

o návrhu povinné na zastavení exekuce

takto:

Návrh povinné na zastavení exekuce doručený soudnímu exekutorovi dne 4. 3. 2026 **se zamítá.**

Odůvodnění:

1. Pověřením soudního exekutora ze dne 5.1. 2026, č.j. 49 EXE 4931/2025-58 pověřil zdejší soud provedením exekuce k vymožení pohledávky oprávněné proti povinné na peněžitě plnění ve výši 3 442 006,79 EUR, náklady exekuce a náklady oprávněné, na základě vykonatelného exekučního titulu – notářského zápisu č. N 1205/2025, 0 Nz 35389/2025, N CRLs 36068/2025, sepsaného dne 13.8. 2025 JUDr. Tomášem Trelou, notářem se sídlem v Bratislavě, soudního exekutora JUDr. Josefa Lavičku, Exekutorský úřad Cheb.
2. Dne 22. 4. 2026 byla zdejšímu soudu postoupena soudním exekutorem postupem dle § 55 odst. 3 zákona č. 120/2001 Sb., exekučního řádu (dále jen „exekuční řád“), věc k rozhodnutí o návrhu povinné na zastavení exekuce dle § 268 odst. 1 písm. h) zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o.s.ř.“) ve spojení s § 52 odst. 1 exekučního řádu. Svůj návrh odůvodnila tím, že exekuce je nepřípustná, a to jednak z důvodu nepřiměřenosti, tak z důvodu absence hmotněprávního základu vymáhaného nároku. Uvedla, že tentýž nárok je již paralelně vymáhán v exekučním řízení vedeném na území Slovenské republiky, přičemž majetek povinného na tomto území dle jejího tvrzení výrazně převyšuje výši vymáhané pohledávky, a tudíž podle jejího názoru není důvod vést exekuci též v České republice. Dále uvedla, že postup oprávněné je šikanózní a sledující toliko narušení její hospodářské činnosti. Současně zpochybnila materiální vykonatelnost notářského zápisu se svolením k vykonatelnosti, s odkazem na judikaturu Nejvyššího soudu, podle které je soud v exekučním řízení oprávněn přezkoumat existenci hmotněprávního nároku. K meritu věci povinná namítla, že vymáhaná pohledávka nevznikla, neboť oprávněná nesplnila smluvní podmínky pro vznik nároku na úplatu za služby spočívající v likvidaci odpadu s tím, že odpad nebyl v rozsahu uváděném oprávněnou zlikvidován ve smyslu příslušných právních předpisů ani smlouvy, a z převážné části byl pouze dočasně uložen u subjektu, který navíc nebyl oprávněn k jeho likvidaci. Zpochybnila rovněž množství tvrzeného odvezeného odpadu i věrohodnost předložených

váhových lístků a dovozovala, že vyúčtované plnění objektivně nemohlo být poskytnuto v deklarovaném rozsahu. Nadto poukázala na okolnosti uzavření smlouvy i sepsání notářského zápisu, zejména na překročení interních oprávnění bývalého jednatele a nestandardní postup povinné, z čehož dovozuje pochybnosti o platnosti a věrohodnosti samotného titulu.

3. Povinná svým podáním ze dne 30. 4. 2026 svůj návrh na zastavení exekuce doplnila a poukázala na ustálenou rozhodovací praxi Nejvyššího soudu, dle níž notářský zápis se svolením k vykonatelnosti není sám osobě samostatným zavazovacím důvodem a ani se jím nezakládá domněnka o existenci dluhu v době jeho sepsání a tato skutečnost musí být zohledněna i v exekučním řízení. Nařídí-li soud podle notářského zápisu se svolením k vykonatelnosti výkon rozhodnutí (exekuci), ačkoliv oprávněný nemá na vymáhané plnění podle hmotného práva nárok, je to důvodem k zastavení výkonu rozhodnutí (exekuce) postupem podle § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř. V řízení o návrhu na zastavení výkonu rozhodnutí (exekuce) podle § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř. podaném z uvedeného důvodu tedy soud musí posoudit, zda existuje hmotněprávní jednání, jež je podkladem pro notářský zápis se svolením k vykonatelnosti, který je exekučním titulem. Podle povinné je tak exekuční soud nejen oprávněn, ale přímo povinen posoudit, zda tvrzený závazek skutečně vznikl a existuje, a v opačném případě exekuci zastavit. Dále uvedl, že před slovenským soudem probíhá řízení o určení existence, resp. rozsahu vymáhané pohledávky s tím, že v tomto řízení může být závazně rozhodnuto o tom, zda a v jakém rozsahu dluh existuje, přičemž takové pravomocné rozhodnutí by bylo podle jejího názoru závazné i pro český exekuční soud.
4. Oprávněná ve svém vyjádření k návrhu na zastavení exekuce navrhla návrh povinné jako nedůvodný zamítnout. K námitce povinné týkající se nepřiměřenosti exekuce uvedla, že je oprávněna svou pohledávku vymáhat paralelně i v České republice, neboť má informace o majetku povinné na tomto území, přičemž poukaz na účetní hodnotu majetku považuje za irelevantní, neboť nezohledňuje závazky ani skutečnou disponibilitu majetku. K tvrzené neexistenci dluhu, oprávněná namítá, že ačkoli judikatura připouští přezkum hmotněprávního základu u notářských zápisů, tento přezkum je omezený a nemůže nahrazovat nalézací řízení a k zastavení exekuce by tak mohlo dojít pouze v případě, pokud je neexistence nároku zřejmá a jednoznačná, nevyžaduje rozsáhlé dokazování a jejím vymáháním by došlo k flagrantnímu porušení práv povinné či veřejného pořádku. Dále uvedla, že exekuční titul obsahuje uznání dluhu a potvrzení o poskytnutí plnění, čímž je založena domněnka existence závazku a důkazní břemeno přechází na povinnou, která se podle ní snaží pouze zpochybnit vlastní dřívější prohlášení prostřednictvím sporných skutkových tvrzení vyžadujících rozsáhlé dokazování. Povinná v řízení před slovenským soudem fakticky nepopírá existenci dluhu jako takového, nýbrž jeho výši, čímž oslabuje svou argumentaci o neexistenci nároku. Námitky týkající se jednání bývalého jednatele povinné označila za nedůvodné a právně irelevantní, přičemž uvedla, že tvrzení o jeho nesvobodném či koluzním jednání odmítá. Návrh povinné je dle oprávněné účelový, poukazuje na neochotu povinné plnit ani nespornou část závazku.
5. Soud z připojeného návrhu na zastavení exekuce ze dne 2.1. 2026 podaného ve věci 271 EX 1098/25-7, soudnímu exekutorovi se sídlem v Nitře, Slovenská republika, zjistil, že tento návrh byl podán v řízení zahájeném na Slovensku proti povinné na základě stejného exekučního titulu. Z žaloby na určení a existence dluhu a jeho rozsahu soud zjistil, že povinná podala Okresnímu soudu Žilina žalobu, kterou se domáhá, aby soud určil, že dluh povinné vůči oprávněné ze smlouvy o odvozu a uložení odpadového plastu ze dne 9.7. 2025 existuje, a to v rozsahu 1 181 033,70 EUR.
6. Soud z exekučního titulu v této věci zjistil, že je jím prohlášení osoby povinné o uznání dluhu a souhlasu s jeho vykonatelností ve smyslu ust. § 45 odst. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o soudních

exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), kde povinná ve smyslu § 323 zákona č. 513/1991 Zb., obchodný zákonník, ve znění pozdějších předpisů, uznala dluh co do důvodu a výše vůči oprávněné a to i v rozsahu pohledávky 2 na zaplacení částky 3 442 006,79 EUR za odvoz a likvidaci PE odpadu dle smlouvy o poskytnutí služby ze dne 9.7. 2025, na jejímž základě oprávněná poskytla službu spočívající v nakládce, odvozu a zabezpečení likvidace PE odpadu, který byl uskladněn v tzv. „big bagoch“ na pozemku, parc.č. 1399/277, o výměře 19 757 m², okr. Nové Zámky, obec Štúrovo, k.ú. Štúrovo.

7. Podle § 52 odst. 1 exekučního řádu nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro exekuční řízení přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu.
8. Dle § 268 odst. 1 o.s.ř. bude výkon rozhodnutí zastaven, jestliže b) rozhodnutí, které je podkladem výkonu, bylo po nařízení výkonu zrušeno nebo se stalo neúčinným; h) výkon rozhodnutí je nepřipustný, protože je tu jiný důvod, pro který rozhodnutí nelze vykonat.
9. Dle § 323 odst. 1 věta první zákona č. 513/1991 Zb., obchodný zákonník, ak niekto písomne uzná svoj určitý záväzok, predpokladá sa, že v uznanom rozsahu tento záväzok trvá v čase uznania.
10. Soud po přezkoumání návrhu povinné na zastavení exekuce a jejího doplnění a vyjádření oprávněné, dospěl k závěru, že návrh na zastavení exekuce není důvodný.
11. Předně se soud zabýval námitkou povinné, podle níž je exekuce nepřipustná z důvodu její zjevné nepřiměřenosti, zejména s ohledem na souběžně probíhající exekuční řízení na území Slovenské republiky a tvrzenou dostatečnost majetku povinné, přičemž podle účetní závěrky povinného sestavené k 31.12.2024 by měl majetek povinné činit částku 114 156 572 EUR. K této námitce soud uvádí, že samotná existence exekučního řízení vedeného v jiném státě bez dalšího nepředstavuje důvod pro zastavení exekuce vedené v České republice, když tento postup je zcela v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady Brusel I bis. Stejně tak ani tvrzení o celkové hodnotě majetku povinné, bez vazby na konkrétní postižitelný majetek a bez zohlednění dalších relevantních okolností, samo o sobě nezakládá důvod pro zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 o. s. ř. Z hodnoty majetku vykázané v účetní závěrce není možné určit skutečnou hodnotu jmění společnosti.
12. Soud rovněž neshledal důvodnou tvrzenou šikanóznost výkonu práva ani existenci takových mimořádných okolností, které by zakládaly nepřipustnost vedení exekuce ve smyslu § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř. Jen ze skutečnosti, že povinná vede na Slovensku řízení o určení existence nebo rozsahu dluhu a současně zpochybňuje hmotněprávní základ pohledávky, nelze bez dalšího dovodit rozpor vedení exekuce se základními principy právního státu ani neproveditelnost exekuce.
13. Pokud povinná poukazuje na řízení vedené před slovenským soudem o určení existence dluhu a jeho rozsahu, soud uvádí, že podání takové žaloby samo o sobě neprokazuje neexistenci vymáhaného nároku ani nečiní exekuční titul nevykonatelným či neúčinným. Výsledek takového řízení je v době rozhodování soudu nejistý a nelze z něj bez dalšího dovozovat naplnění důvodu pro zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 o. s. ř. Exekuční soud rozhoduje podle stavu existujícího v době svého rozhodnutí a nemůže vycházet ze spekulativního budoucího výsledku jiného řízení. Teprve pravomocné rozhodnutí příslušného soudu, jímž by byla závazně vyřešena otázka existence nebo rozsahu pohledávky, by mohlo představovat právně významnou skutečnost pro další průběh exekučního řízení. Takové rozhodnutí však dosud vydáno nebylo.

14. K námitce povinné, že vymáhaný nárok neexistuje, a to z důvodu nesplnění smluvních podmínek a vadného plnění oprávněné soud uvádí, že si je vědom judikatury Nejvyššího soudu, podle níž je v řízení o zastavení exekuce možné zkoumat, zda vymáhaný nárok podle hmotného práva skutečně existuje, a v případě jeho neexistence exekuci zastavit podle § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř. Tento přezkum však není neomezený a nemůže nahrazovat nalézací řízení. Exekuční soud proto není oprávněn řešit rozsáhlý skutkový spor v plném rozsahu, nýbrž zkoumá, zda je neexistence nároku zjevná nebo dostatečně osvědčená bez potřeby rozsáhlého dokazování. V projednávané věci povinná zakládá svou obranu na rozsáhlé polemice se skutkovými okolnostmi vzniku nároku, zejména na tvrzení o neprovedení či vadném provedení služeb, nesprávnosti váhových údajů, absenci oprávnění třetích osob a nesouladu množství odpadu. Tyto námitky však vyžadují rozsáhlé dokazování, hodnocení listinných důkazů, případně znalecké posouzení, a nelze je posoudit bez provedení dokazování v rozsahu odpovídajícím nalézacímu řízení. Z tvrzení povinné ani z dosavadního průběhu řízení neplynou žádné konkrétní skutečnosti, z nichž by bylo možno bez dalšího uzavřít, že by neexistence nároku byla v dané věci zjevná nebo dostatečně osvědčená bez potřeby rozsáhlého dokazování, naopak z žaloby na určení, již povinná podala na Slovensku, je zřejmé, že sama povinná se dožaduje určení, že dluh vůči oprávněné EXISTUJE byť v jiném rozsahu, což je v přímém rozporu s tvrzením o neexistenci vymáhaného nároku.
15. Soud přitom přihlédl i k obsahu samotného exekučního titulu. V notářském zápisu ze dne 13. 8. 2025, sp. zn. N 1205/2025 povinná výslovně stvrdila, že služba ze smlouvy o poskytnutí služby ze dne 9. 7. 2025 spočívající v nakládce, odvozu/převozu a zabezpečení likvidace PE odpadu byla oprávněnou poskytnuta, dále s tím, že celková výše pohledávky, kterou je povinná z tohoto důvodu oprávněně zaplatit, činí 4 149 267,63 EUR. Nelze ani přehlédnout, že povinná v rámci notářského zápisu tento svůj závazek co do důvodu a výše uznala, a dále souhlasila, že aby daný notářský zápis byl vykonatelným a exekučním titulem. Z toho podle § 323 odst. 1 věty první slovenského obchodního zákoníku plyne domněnka, že uznaný závazek v uznaném rozsahu v době uznání trval. Důkazní břemeno k jejímu vyvrácení tíží povinnou. V řízení o zastavení exekuce však povinná netvrdila takové skutečnosti, které by tuto domněnku vyvracely způsobem nevyžadujícím další dokazování, zvláště když povinná sama v žalobě na určení podané na Slovensku existenci závazku vůči oprávněné (byť v jiném rozsahu) uznává.
16. K námitkám směřujícím proti okolnostem uzavření smlouvy a sepsání notářského zápisu soud uvádí, že tvrzené porušení interních pravidel povinné jeho statutárním orgánem nemá bez dalšího vliv na platnost právního jednání vůči třetím osobám (§ 47 zákona č. 90/2012 Sb., zákon o obchodních společnostech a družstvech). Tvrzení o nesvobodném či koluzním jednání nebyla ničím konkrétním doložena a nelze z nich dovodit neplatnost exekučního titulu ani jeho materiální nevykonatelnost.
17. S ohledem na shora uvedené soud návrh povinné na zastavení exekuce jako zcela nedůvodný ve výroku usnesení zamítl. Učinil tak bez jednání z důvodu procesní ekonomie na základě vlastního právního posouzení, přičemž vyšel z listin, jež jsou součástí exekučního spisu.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 1.

Praha 12. června 2026

Mgr. Renata Tojnerová, v.r.
soudkyně